

нѣма да се скрие отъ очитѣ на поколѣнїята, отъ децата и внуцитѣ ни, нито отъ тия на тѣхнитѣ деца.

Деца, наши деца, не бивайте като насѣ. Отминете тия страници на нашия животъ съ презрение и отвращение. Ние нѣмаме днесъ тия мжжки сили, поради окаяното ни сжществуване, което е привело главитѣ ни да мислимъ само за прехрана, за дълговетѣ къмъ чуждитѣ и за разходитѣ на безгрижието. . . .

Ситнежи

Последна дума. Победителитѣ казаха последната си дума по репарациитѣ. Въ продължение на 37 години ще платимъ 420 милиона златни франка, които правятъ кръгло 11 милиарда днешни лева.

Тази сума ще бжде плащана така:

Презъ настоящата година—5 милиона зл. фр. (=135 милиона лева); следнитѣ 10 години по 10 милиона зл. фр. (=270 милиона лв.); следъ тѣхъ още десетъ години по 11¹/₂ милиона зл. фр. (=310¹/₂ милиона лв.) и най-после шестнадесетъ години по 12¹/₂ и нѣщо милиона зл. фр. (=337¹/₂ милиона лева).

Най-важното, този товаръ се обръща въ чисто търговско задължение. А както казва народната мъдростъ „борчъ“ не гине. Ще плащаме ние, ще продължатъ нашитѣ деца. Нѣма да има милость дори и тогава, когато ни сполетятъ бедствие или природни стихии — ни милость, ни прошка! Остава ни само една слаба надежда: ако Съединенитѣ Щати опростятъ военнитѣ дългове на победителитѣ, последнитѣ ще благоволятъ да ни подсладятъ горчивия хапъ!

Добротворнитѣ победители не счетоха за нужно да посветятъ просвѣтеното си внимание върху злочестата сждба на единъ малъкъ народъ, който страда, гладува, изражда се. . . .

*

Гладъ. Въ сжщото време управителниятъ съветъ на Българската земеделска банка е решилъ да се отпуснатъ необходимитѣ кредити на всички кредитни кооперации, въ районитѣ на които има пострадало отъ труда и сушата население. Кредититѣ ще се раздадатъ на населението за неговото изхранване, сжщо и за доставка на фуражъ за изхранване на добитъка.

(Отпуснатитѣ досегашни заеми за изхранване на населението сж били: въ 1926. г. — 385,060,000 лв.; въ 1927. год. — 449,387,000 лв.; въ 1928. год. — 684,950,000 лв.).